

Dofinansowanie pobytu na leczeniu uzdrowiskowym albo rehabilitacji uzdrowiskowej

Aktualizacja niniejszego materiału 20.05.2015 r.

Lecnictwem uzdrowiskowym jest zorganizowana działalność polegająca na udzielaniu

świadczeń opieki zdrowotnej, z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, prowadzona w uzdrowisku przez zakłady lecznictwa uzdrowiskowego albo poza uzdrowiskiem w szpitalach i sanatoriach znajdujących się w urzędzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, przy wykorzystaniu warunków naturalnych, takich jak:

właściwości naturalnych surowców leczniczych, właściwości lecznicze klimatu, w tym

talassoterapia i subterraneoterapia oraz właściwości lecznicze mikroklimatu - a także

towarzyszące temu zabiegi z zakresu fizjoterapii.

Rehabilitacja uzdrowiskowa jest zorganizowaną działalnością prowadzoną w uzdrowisku przez zakłady lecznictwa uzdrowiskowego, mającą na celu przywrócenie pacjentowi zdrowia lub możliwie do osiągnięcia dla danego stanu samodzielności ruchowej i społecznej, przy wykorzystaniu naturalnych surowców leczniczych.

Zakładem lecznictwa uzdrowiskowego jest przedsięwzięcie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju ambulatoryjne lub stacjonarne świadczenia zdrowotne, działające na obszarze uzdrowiska, utworzone w celu udzielania świadczeń zdrowotnych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, w ramach kierunków leczniczych i przeciwwskazań ustalonych dla danego uzdrowiska, w szczególności wykorzystujących warunki naturalne uzdrowiska przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych;

Do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego zaliczamy:

- 1) szpitale uzdrowiskowe;
- 2) sanatoria uzdrowiskowe;
- 3) szpitale uzdrowiskowe dla dzieci i sanatoria uzdrowiskowe dla dzieci;
- 4) przychodnie uzdrowiskowe;
- 5) zakłady przyrodolecznictwa;
6. szpitale i sanatoria w urzędzonych podziemnych wyrobiskach górniczych.

Leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitacja uzdrowiskowa przysuguje świadczeniobiorcy na podstawie skierowania wystawionego przez lekarza ubezpieczenia zdrowotnego.

Przez świadczeniobiorców należy rozumieć osoby objęte powszechnym - obywatelskim

i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym (ubezpieczonych) oraz inne osoby posiadające

obywatelstwo polskie i zamieszkującyce na terenie naszego kraju, które spełniają kryterium dochodowe.

Skierowanie to lekarz wystawia, biorąc pod uwagę:

1. Stan zdrowia pacjenta;
2. Możliwość leczenia uzdrowiskowego przy wykorzystaniu wyciągi naturalnych surowców leczniczych;
3. Przebieg choroby będącej wskazaniem do leczenia uzdrowiskowego lub rehabilitacji uzdrowiskowej.
4. Efekty przebytego w przeszłości leczenia uzdrowiskowego lub rehabilitacji uzdrowiskowej, jeżeli pacjent korzysta z tej formy leczenia lub rehabilitacji;
5. Zdolność pacjenta do samoobsługi i samodzielnego poruszania się lub zdolność pacjenta do samoobsługi i samodzielnego przemieszczania się na wózku inwalidzkim.

W skierowaniu lekarz ubezpieczenia zdrowotnego może określić miejsce i rodzaj leczenia

uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej (określenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego nie są jednak wiążące

dla oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia).

Skierowanie lekarz przesyła do oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

Może być ono również przesłane przez zainteresowanego świadczeniobiorcę.

Lekarz specjalista w dziedzinie balneoklimatologii i medycyny fizykalnej lub rehabilitacji medycznej, zwany dalej "lekarzem specjalistą", zatrudniony w wojewódzkim oddziale

NFZ, dokonuje aprobaty skierowania pod względem celowości leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej.

Jeżeli lekarz specjalista aprobował celowość skierowania oraz są miejsca w odpowiednich

zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia

potwierdza skierowanie i określa:

1. Rodzaj leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej oraz ich tryb;
2. Odpowiedni zakład lecznictwa uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej;
3. Datę rozpoczęcia leczenia albo rehabilitacji uzdrowiskowej i czas ich trwania.

Oddział wojewódzki NFZ doręcza świadczeniobiorcy potwierdzone skierowanie nie później

niż w terminie 14 dni przed datą rozpoczęcia leczenia oraz informuje o zasadach odpłatności

za pobyt w sanatorium (w szczególnie uzasadnionych wypadkach za zgodą świadczeniobiorcy

termin 14-dniowy może zostać skrócony nie więcej jednak niż do 3 dni przed rozpoczęciem leczenia).

W przypadku skierowania na leczenie uzdrowiskowe w warunkach ambulatoryjnych, świadczeniobiorca uzgadnia termin rozpoczęcia leczenia uzdrowiskowego z zakładem lecznictwa uzdrowiskowego, do którego otrzyma skierowanie, nie później niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia leczenia.

W razie niepotwierdzenia skierowania oddział wojewódzki NFZ zawiadamia o tym świadczeniobiorcę nie później niż 30 dni od otrzymania wniosku (na niepotwierdzenie skierowania nie przysuguje odwołanie).

Świadczeniobiorcy, których skierowania nie zostały potwierdzone z powodu braku miejsc w odpowiednich zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, mają pierwszeństwo, jeżeli są

miejsca w odpowiednich zakładach (ich skierowania powiadczone są w pierwszej kolejności).

Świadczeniobiorca powinien być poinformowany pisemnie o swojej kolejności na liście

świadczeniobiorców. Skierowanie wraz z aktualnymi wynikami badań oraz kartą informacyjną z leczenia szpitalnego, w przypadku gdy leczenie uzdrowiskowe jest kontynuacją leczenia szpitalnego, podlega weryfikacji co 18 miesięcy, licząc od dnia jego wystawienia.

w przypadku dorosłych zaleca się częstotliwość korzystania z leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, nie częściej niż raz na 18 miesięcy.

Odpłatność za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym jest zróżnicowana ze względu na sezon rozliczeniowy, w którym świadczeniobiorca odbywa leczenie oraz ze względu na standard pobytu (warunki zakwaterowania).

Opłata pobierana jest przed rozpoczęciem pobytu, najpóźniej pierwszego dnia pobytu.

Dzieci i młodzież do ukończenia lat 18, a jeżeli kształcą się dalej - do ukończenia

lat 26, dzieci niepełnosprawne w znacznym stopniu - bez ograniczenia wieku, a także

dzieci uprawnione do renty rodzinnej nie ponoszą odpłatności za koszty wyżywienia

i zakwaterowania w prewentorium i sanatorium uzdrowiskowym.

Okres pobytu na leczeniu uzdrowiskowym dla dorosłych wynosi:

1. W szpitalu uzdrowiskowym - 21 dni;

2. Uzdrowiskowego w formie rehabilitacji uzdrowiskowej w szpitalu uzdrowiskowym - 28 dni;

3. W sanatorium uzdrowiskowym - 21 dni;

4. Uzdrowiskowego w formie rehabilitacji uzdrowiskowej w sanatorium uzdrowiskowym

- 28 dni;

5. Ambulatoryjnego - od 6 do 18 dni zabiegowych.

Okres pobytu na leczeniu uzdrowiskowym dla dzieci wynosi:

1. Dla leczenia w szpitalu uzdrowiskowym - 27 dni;

2. Dla leczenia w sanatorium uzdrowiskowym - 21 dni;

3. Dla leczenia ambulatoryjnego od 6 do 18 dni zabiegowych.

Okres pobytu w szpitalu uzdrowiskowym może być wydłużony na wniosek lekarza zakładu

lecznictwa uzdrowiskowego, za zgodą oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia, który potwierdzi

skierowanie.

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych

ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 581 ze zm.): art. 2 ust.

1, art. 33,

2. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach

ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych ((Dz.U. z 2012 r. poz. 651 ze zm):

art. 2 pkt 1, 1a i 10, art. 6,

3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie kierowania na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową ((Dz.U. Nr 142, poz. 835 ze zm.),

4. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 5 stycznia 2012 r., w sprawie sposobu kierowania i kwalifikowania pacjentów do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego (Dz.U. z 2012 r. poz. 14 ze zm.),

5. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 lipca 2013 r., w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego, (Dz.U. z 2013 r. poz. 931 ze zm.).